

## **Tehnici de lucru cu audiovizualul**

**L. Zabulică**

*Prezentul articol se datorează examinării unui șir de secvențe video și oferă cititorului informații utile despre tehnicile de lucru cu audiovizualul, tehnici necesare pentru îmbunătățirea procesului de predare-învățare a unei limbi străine.*

Lucrul cu secvența video trebuie să servească, în primul rând, ca prilej de comunicare și scriere. Rolul său didactic constă în aplicarea creativității în cadrul unei lecții, căreia, din păcate, îi este rezervată prea puțin timp. Acest tip de activitate permite actualizarea unor cunoștințe, dobândite în situații anterioare. Fiecare secvență video solicită, în plan didactic, reflecții asupra modalității de exploatare a acesteia. Important este ca ambele canale de informație, imaginea și sunetul, să fie luate în considerare. Numărul exercițiilor pe baza unei secvențe video ar trebui să nu fie exagerat de mare comparativ cu timpul acordat vizionării secvenței din film.

Înainte de introducerea secvenței video, profesorul trebuie să constate care aspecte ale materialului video sunt deosebit de interesante pentru o discuție în timpul lecției. Aceste aspecte pot fi de natură geografică, interculturală nonverbală sau reflectă conținutul în sine al secvenței. Tranziția de la o activitate la alta se cere a fi una lentă.

În căutarea secvenței pertinente, didacticianul trebuie să vizioneze o dată filmul în întregime, după care să vizioneze secvența aleasă fără sunet, verificând astfel pe cât de vorbitoare este imaginea. Cu cât secvența este mai elocventă, cu atât ea este mai accesibilă în procesul învățării.

Care ar fi posibilitățile metodice și tehnice de lucru cu audiovizualul ? Pot fi propuse următoarele tipuri de exerciții/sarcini:

1. Sarcini înainte de vizionare, menite să orienteze atenția auditoriului spre înțelegerea globală a secvenței video.

a) Se face o introducere prin sunet. Se ascultă doar sunetul unei casete: muzica, zgomotul, limbajul, fără însă a fi derulată imaginea. Prin această tehnică de lucru profesorul încearcă să-l conducă pe student spre identificarea temei secvenței. Întrebările de bază ar fi : “La ce vă gândiți ascultând această muzică sau cele auzite, ce imagini ar evoca aceste sunete, între cine are loc discuția?” [1;18].

b) Activarea cunoștințelor anterioare prin realizarea unei discuții sau a unei asociagrame conduce, de asemenea, la identificarea și formularea temei secvenței video. Se propune, de exemplu, trecerea în revistă a tuturor expresiilor cunoscute de studenți la subiectul „Automobilul meu de vis” [1:19],[2:52,53].

c) Tehnica ilustrației. Se ia același exemplu : „Automobilul de vis”. Studenților li se prezintă un sir de ilustrații, reprezentând mai multe automobile, cerându-li-se selecționarea uneia care să reprezinte automobilul lor de vis cu justificarea alegerii. Se observă că această strategie facilitează înțelegerea ulterioară a secvenței video [2;62,63]. În continuare această activitate poate fi diversificată după cum urmează : “ *Care ar fi automobilul de vis al unui intelectual, al unui milionar, al unui bărbat tânăr, al unei domnișoare ? Argumentează răspunsul* ”.

O altă însărcinare constă în a determina care din automobilele prezente pe ilustrații apare în secvența video [1;22].

d) Imaginea statică. Imaginea are funcția de a-l stimula pe student să se exprime, oferindu-i posibilitatea de a face ipoteze, a afirmă

sau a infirma anumite lucruri, a prezenta argumente [1; 27]. Înainte de vizionare profesorul adresează studenților întrebări de genul: *Cunoașteți ceva despre acest film? Cunoașteți numele actorilor? Cunoașteți romanul pe baza căruia este realizat filmul ? Imaginea, conține ea oare indicii despre epoca sau timpul reflectat în această secvență, locul acțiunii ? Despre ce vorbește expresia feței, îmbrăcămintea, poziția corpului anumitor persoane ?*

e) Transcrierile. Textul secvenței video este oferit studenților spre a fi citit, pentru a răspunde ulterior la întrebări precum: *Cine cu cine vorbește ? Ce vârstă ar putea avea personajele ? Cum ar putea să arate acești oameni ? De unde sunt ei ?*

*Ce meserie au ? Unde locuiesc sau ar putea să locuiască și ce fel de viață duc ei ? Ce sentimente ar putea exista între ei ?*

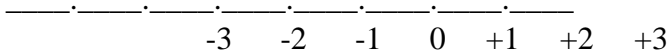
f) Fișele lexicale. Studenților le sunt distribuite fișe cu cuvintele cheie din textul secvenței video, sarcina lor constând în compunerea unei istorioare - creație proprie [1;29-34], [2;72-76].

2. În cele ce urmează propunem unele activități didactice ce pot fi realizate în timpul vizionării în scopul prevenirii unei eventuale vizionări pasive. Amintim că există trei tipuri de vizionare: vizionare intensivă, selectivă și globală [2;79]. Activitățile cele mai des folosite sunt cele de tip selectiv : studenților li se propune sustragerea unei eventuale informații geografice [1: 38] sau a unei informații despre relațiile dintre personajele filmului [1: 39]; despre ceva deosebit sau băttător la ochi [1: 40]. Aici pot fi folosite fișe pe care este scris conținutul secvenței video. Studenții trebuie să pună în ordinea necesară informația de pe aceste fișe în urma unei vizionări fără sunet.

3. Printre sarcinile ce pot fi propuse după vizionarea secvenței putem aminti exercițiile de revizuire sau aprofundare a informației recepționate :

- a scrie sfârșitul filmului doar în baza vizionării secvenței video;

- a alege varianta corectă de răspuns la o listă de întrebări, justificând alegerea răspunsului;
- a face note critice pe marginea secvenței vizionate cu ajutorul unei scale:



Am prezentat, asadar, unele tehnici de lucru cu audiovizualul, tehnici ce pot fi folosite înainte, în timpul și după vizionarea secvenței video. Considerăm că această informație poate fi utilă în cadrul didacticii limbilor străine.

### **Bibliografie:**

1. Brandi M.-L., *Video im Deutschunterricht*, Goethe-Institut, Munchen, 1996.
2. Dahlhaus B., *Fertigkeit Horen*, Fernstudieneinheit 5, Goethe-Institut, Langenscheidt, Munchen, 1994.
3. Kuhn P., *Texte horen lernen*, Julius Gross Verlag, D-6900 Heidelberg, 1991.
4. Ohr G., *Horanlasse und Arbeitsblätter fur Anfanger und Fortgeschrittene*, Langenscheidt, KG Berlin und Munchen, 1997.